

[Undervisningsministeren.]

For Københavns universitets vedkommende foreligger der nu efter den indgåede arealaftale mellem staten og Københavns kommune mulighed for tilvejebringelse af en virkelig hensigtet løsning, som kan bringe os ud af de mange og stadig tilbagevendende nødløsninger. Universitetet har nu en mulighed for at lade sin rådgivende arkitekt gå i gang med at udforme en sådan plan på et realistisk grundlag. Men det vil kræve bevillinger, først til planlægningen og siden til realiseringen — bevillinger af en størrelsesorden, som jeg vil tro at ikke alle har gjort sig helt klar. Det vil dreje sig om flere hundrede millioner kroner, hvis tingene skal løses på forsvarlig måde.

Man må gøre sig klart, at hver gang man taler om etablering af et nyt universitet eller tilsvarende højere læreanstalt et eller andet sted, drejer det sig om investerings- og lignende udgifter af en størrelsesorden — groft anslået — på ikke under 500 mill. kr.

Netop fordi det drejer sig om investeringsopgaver med så vide perspektiver, må de grundigt overvejes. Der må derfor levnes det nye planlægningsråd den fornødne ro til dets overvejelser, således at det høje ting kan træffe sine afgørelser på et så fyldestgørende grundlag som muligt.

Dette betyder ikke en forhaling, men er simpelt hen en forudsætning for, at beslutningerne kan fremskyndes mest muligt. Det haster som bekendt.

Evald Kristensen: Jeg vil gerne takke den højtærede undervisningsminister for svaret; det har i hvert fald beroliget os ikke så lidt.

Vi er klar over, at fleksibilitet er en nødvendighed i det arbejde, der skal udføres inden for planlægningsudvalget, og at man må være åben over for utraditionelle fremgangsmåder, så man ikke stivner i de former, vi har for øjeblikket. Det pres på universiteterne, som eksisterer i dag, kan kun lettes ved, at vi investerer og opretter nye læreanstalter.

Men jeg vil gerne gøre den højtærede undervisningsminister opmærksom på en resolution, som Danske Studerendes Fællesråd har vedtaget på sin årskongres i september 1964. Resolutionen er sendt til

folketinget, og i den står der side 14, stykke 12 — jeg beder formanden om tilfaldelse til et kort citat —:

„... at nye læreanstalter (herunder universiteter) søges placeret geografisk, hvor de bedste vilkår for disse nye læreanstalter findes eller kan skabes, og hvor der samtidig findes det bedst mulige rekrutteringsgrundlag.“

Nordjyllandsudvalget for højere læreanstalter har i tidligere skrivelser netop peget på, at Nordjylland som landsdel har den største indskrivning på vore gymnasier. Derfor skal min opfordring også være, at det må være muligt, at man fremover placerer universiteterne dér, hvor ungdommen nu engang er.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *H. C. Toft* til fiskeriministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for at hindre de ødelæggende virkninger for fiskeriet af A/S Cheminovas spildevandsudløb i Vesterhavet i tiden, til landvæsenstretten afsiger en ny kendelse?“

H. C. Toft: Under den landvæsenstretning, der den 17. november blev afholdt dels på fabrikken Cheminova, dels i Lemvig, blev der af fiskere og andre, der har interesse i fiskeriet, fremført mange eksempler på fiskedrab, der efter al sandsynlighed var forårsaget af spildevand fra fabrikken Cheminova, idet der i spildevandet er rester fra kemikalieproduktionen. Den kemikalieproduktion, der foregår på Cheminova, er en produktion af insektdræbende stoffer, der over for insekter virker dræbende på samme måde som bladan.

Fra videnskabelig side blev det af magister Jan Boëtius oplyst, at de undersøgelser, der var i gang, ikke var afsluttet, men man kunne dog allerede nu konstatere, at de mange døde hummere og syge hummere, der kom ind på den jyske vestkyst, var døde af forgiftninger som følge af, at de havde optaget føde i form af døde fisk, der var dræbt af Cheminovas spildevand. Det blev endvidere fastslået, at alle fiskestimer, der kom i nærheden af spildevandsudløbet, blev dræbt, ligesom man ikke kunne afvise, at andre fiskestimer, der vandrede i nogen